

SEMESTR 1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wstęp do prawoznawstwa
Nazwa w języku angielskim:	Introduction to jurisprudence	
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Prawo
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Społecznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Jednolite studia magisterskie
Rok studiów:	I	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	6	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Jerzy Kolarzowski, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr hab. Jerzy Kolarzowski, prof. uczelni Dr hab. Andrzej Wrzyszczyk, prof. uczelni
Założenia i cele przedmiotu:		Wprowadzenie studenta w problematykę nauk prawnych i zaznajomienie go z podstawowymi pojęciami prawa i prawoznawstwa. Nauczenie go rozumienia podstawowych relacji w ramach systemu prawnego, relacji między prawem i innymi systemami normatywnymi oraz państwem, nabycie przez niego podstawowych umiejętności wykładowi prawa.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna podstawowe pojęcia prawa i prawoznawstwa.	K_W02
W_02	Student zna rodzaje norm postępowania (w tym norm prawnych), źródła norm prawnych, sposób ich tworzenia, strukturę, sposób dokonywania zmian oraz rodzaje więzi występujących między normami prawnymi.	K_W03
W_03	Student zna i rozumie zależności między gałęziami prawa.	K_W01, K_W09
W_04	Student zna i rozumie podstawowe zasady dokonywania wykładowi przepisów prawnych oraz wnioskowań prawniczych.	K_W04, K_W05

Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student posiada umiejętność wyszukiwania i przetwarzania informacji o podstawowych, pochodnych i złożonych sytuacjach prawnych oraz podejmuje próby ich interpretowania w oparciu o obowiązujące przepisy prawne.	K_U07
U_02	Student posiada umiejętność zastosowania odpowiednich metod argumentacyjnych w rozstrzyganiu podstawowych problemów prawnych.	K_U03
U_03	Student posiada umiejętność budowy elementarnego aktu normatywnego (posiadającego wszystkie konieczne typy przepisów prawnych).	K_U01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności, ale jednocześnie zdaje sobie sprawę z potrzeby ustawicznego kształcenia i ciągłego doskonalenia swoich kompetencji, wyznaczających możliwości własnego rozwoju.	K_K02
K_02	Student potrafi praktycznie wykorzystać wiedzę do aktywnego udziału w życiu politycznym i społecznym.	K_K08
K_03	Student uzupełnia i doskonali nabytą wiedzę i umiejętności.	K_K03
Forma i typy zajęć:	Wykład, ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Brak		
Treści modułu kształcenia:		
<p>WYKŁADY</p> <p>I. Przedmiot i problematyka prawoznawstwa</p> <p>II. Prawo – społeczeństwo - państwo</p> <p>III. Pojęcie prawa i pojęcie stosunku prawnego</p> <p>IV. Prawo jako twór językowy</p> <p>V. Przepis prawny a norma prawna – zagadnienia konstrukcyjne</p> <p>VI. Jednostka w obrębie systemów prawa. Typologia systemów</p> <p>VII. Obowiązki prawa - zakres czasowy i terytorialny</p> <p>VIII. Wykładnia prawa - pojęcie i rodzaje wykładni</p> <p>IX. Elementy teorii argumentacji</p> <p>X. Rodzaje odpowiedzialności prawnej i ich specyficzność</p> <p>XI. Egzekwowanie prawa - rudymenarne zagadnienia procesowe</p>		

XII. Techniczne i aksjologiczne problemy w procesie tworzenia prawa

XIII. Normatywność międzynarodowej ochrony praw człowieka

XIV. Wybrane zagadnienia prawne w procedurach integracji UE

ĆWICZENIA

Istota prawa i jego rola w organizacji państwowej;

Pojęcie, budowa i klasyfikacja norm prawnych;

Pojęcie, budowa i klasyfikacja przepisów prawnych;

Dekodowanie norm prawnych z tekstów prawnych;

Źródła prawa w systemie prawa stanowionego i zwyczajowego;

Pojęcie, budowa i systematyka wewnętrzna poszczególnych aktów prawnych;

Fakty prawne pojęcie i klasyfikacja;

Osoba fizyczna i prawna jako podmioty prawa.

Literatura podstawowa:

A. Jamróz, Wprowadzenie do prawoznawstwa, Wolters Kluwer, Warszawa, wyd. 2;

A. Korybski, L. Leszczyński, A. Pieniążek, , Wstęp do prawoznawstwa, Lublin 2011;

A. Bator, W. Gromsik., A. Kozak, S. Kaźmierczyk, Z. Pulka, Wprowadzenie do nauk prawnych, Leksykon tematyczny, red. A. Bator, Warszawa 2012, wyd. 4

Literatura dodatkowa:

Wstęp do prawoznawstwa. Leksykon podstawowych pojęć pod red. T. Chauvin. Wyd. WPIA UW Warszawa 2015

J. Stelmach, B. Brożek, Metody prawnicze. Logika. Analiza. Argumentacja. Hermeneutyka, Kraków 2006

A. Kalisz, L. Leszczyński, B. Liżewski, Wykładnia prawa. Model ogólny a perspektywa Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, Lublin 2011

T. Chavin, T. Stawecki, P. Winczorek, Wstęp do prawoznawstwa, wyd. 6, Wydawnictwo C. Warszawa 2014 wyd. 7

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład /ćwiczenia

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W zakresie umiejętności i kompetencji społecznych - na bieżąco w ramach ćwiczeń z przedmiotu.

W zakresie wiedzy - na egzaminie.

Forma i warunki zaliczenia:

Ćwiczenia – zaliczenie bez oceny. Podstawą zaliczenia jest frekwencja oraz opanowanie w dostatecznym stopniu przypisanych modułowi umiejętności i kompetencji społecznych. Egzamin pisemny: Odpowiedź na 3 (dst) – 40 % pozytywnych odpowiedzi,

Odpowiedź na 4 (dobry) – 70 % pozytywnych odpowiedzi;

Odpowiedź na 5 (bardzo dobry) – 75-100 % pozytywnych odpowiedzi.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe, w tym:	75 godz.- 3 pkt. ECTS
Wykłady	30 godz.
Ćwiczenia	30 godz.
Konsultacje	15 godz.
Praca własna studenta, w tym:	75 godz.- 3 pkt ECTS
przygotowanie się do zajęć,	
przygotowanie się do egzaminu i kolokwium,	
studiowanie zalecanej literatury,	
rozwiązywanie kazuśów.	
Zajęcia o charakterze praktycznym	25 godz. - 1 pkt. ECTS
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	150 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	6

Studia niestacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe, w tym:	51 godz. - 2,04 pkt. ECTS
Wykłady	18 godz.
Ćwiczenia	18 godz.
Konsultacje	15 godz.
Praca własna studenta, w tym:	99 godz. - 3,96 pkt. ECTS
przygotowanie się do zajęć,	
przygotowanie się do egzaminu i kolokwium,	
studiowanie zalecanej literatury,	
rozwiązywanie kazuśów.	
Zajęcia o charakterze praktycznym:	25 godz. - 1 pkt. ECTS

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	150 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	6

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Historia ustrojów państwowych
Nazwa w języku angielskim:		History of public law
Język wykładowy:	Język polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Prawo
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Społecznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Jednolite studia magisterskie
Rok studiów:	1	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	5	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Arkadiusz Indraszczyk, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr hab. Arkadiusz Indraszczyk, prof. uczelni Dr Przemysław Czernicki Mgr Tomasz Chmiel
Założenia i cele przedmiotu:		Przedstawienie genezy nowożytnych ustrojów państwowych, poznanie kierunków ewolucji podstawowych instytucji ustrojowych, kształtowanie umiejętności analizowania współczesnych relacji ustrojowych w kontekście historycznym.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna w pogłębiony sposób zasady funkcjonowania organów państwowych w perspektywie historycznej.	K_W10
W_02	Student zna najważniejsze fakty z zakresu historii państwa	K_W08
W_03	Student zna historyczne źródła prawa i związki między organizacją państwową a źródłami prawa	K_W03
W_04	Student potrafi określić kierunki ewolucji relacji jednostki z państwem w perspektywie historycznej	K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi analizować, selekcjonować i uogólniać informacje z zakresu historii państwa.	K_U06

U_02	Student potrafi przeprowadzić krytyczną analizę źródeł historycznych.	K_U05
U_03	Student potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu historii państwa.	K_U01
U_04	Student posiada umiejętność przygotowania wystąpienia ustnego na temat związany z historią państwa i prawa.	K_U14
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student jest przygotowany do wykorzystania wiedzy i umiejętności z zakresu historii państwa w pracy zawodowej.	K_K04
K_02	Student jest przygotowany do samodzielnego kształcenia w zakresie historii państwa.	K_K03
K_03	Student jest przygotowany do wykorzystywania wiedzy historycznej do realizacji projektów społecznych.	K_K07, K_K08

Forma i typy zajęć: Wykłady i ćwiczenia

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Brak

Treści modułu kształcenia:

1. Despotie starożytnego Bliskiego Wschodu
2. Ustroje greckich polis i imperium Aleksandra Wielkiego
3. Republika rzymska
4. Cesarstwo rzymskie
5. Państwo protofeudalne i monarchia wczesnofeudalna
6. Monarchia feudalna
7. Monarchia stanowa
8. Imperia średniowiecznej Azji
9. Absolutystyczne monarchie od renesansu do oświecenia
10. Republiki wczesnonowożytne
11. Państwa konstytucyjne nowożytności
12. Monarchie absolutne i postabsolutne
13. Reżimy autorytarne
14. Republiki federalne
15. Państwa liberalno-demokratyczne okresu międzywojennego
16. Reżimy totalitarne w XX wieku
17. Prawo i jego źródła w poszczególnych okresach rozwoju ustrojów państwowych
18. Na ćwiczeniach studenci analizują wybrane teksty źródłowe oraz opracowują analizy ewolucji poszczególnych elementów ustrojów państwowych, w szczególności państwa polskiego jak np. władza wykonawcza, prawa obywatelskie, kolegialne i indywidualne sprawowanie władzy, ograniczanie władzy itd. koncentrując się na państwie polskim.

Literatura podstawowa:

1. M. Klementowski, Powszechna historia ustroju, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012
2. Powszechna historia ustroju. Wybór źródeł, Arkadiusz Bereza i inni, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2015
3. E. Borkowska-Bagieńska, K. Krasowski, B. Lesiński, J. Walachowicz, Historia państwa i prawa Polski. Zarys wykładu, Ars boni et aequi, Poznań 1994
4. T. Maciejewski, Historia powszechna ustroju i prawa, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2011
5. M. J. Ptak, M. Kinstler (red. wyboru), Powszechna historia państwa i prawa, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego (trzy wydania - kolejne poszerzane)

Literatura dodatkowa:

1. K. Krasowski, Historia ustroju państwa, Ars boni et aequi, Poznań 1994
2. A. Gaca, K. Kamińska, Powszechna historia ustroju państwa. Część 2. Państwo feudalne. Toruń 1994
3. K. Pomian, Europa i jej narody, Seria: Podręcznik Humanisty, Wyd. Słowo/Obraz Terytoria, Gdańsk 2009
4. L. Jaśkiewicz, I. Rusinowa, P. Wituch (redaktorzy przygotowujący), Historia powszechna 1789 – 1918. Wybór tekstów źródłowych, Pułtusk 1997
5. L. Mularska-Andziak, Historia powszechna 1919 – 1991. Wybór tekstów źródłowych, Pułtusk 1999

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład: wykład monologiczny z elementami dyskusji, ćwiczenia: analiza tekstów źródłowych, dyskusje tematyczne, analiza ewolucji elementów ustroju (prace pisemne)

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów uczenia się z zakresu wiedzy przeprowadzana jest w trakcie egzaminu w formie testu jednokrotnego wyboru sprawdzającego stopień opanowania przez studentów materiału wykładowego oraz wskazanych pozycji literatury, a także poprzez ocenę wiedzy studenta prezentowaną na ćwiczeniach.

W przypadku nauczania zdalnego weryfikacja efektów uczenia się z zakresu wiedzy przeprowadzana jest w formie zdalnego testu jednokrotnego wyboru.

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie umiejętności następuje w trakcie kolokwium, oceny pracy studenta i jego aktywności w dyskusjach tematycznych oraz poprzez ocenę wykonania analizy ewolucji elementów ustroju.

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych następuje w trakcie ćwiczeń poprzez ocenę systematyczności studenta i jego zaangażowania w trakcie zajęć.

Forma i warunki zaliczenia:

Wykład – test jednokrotnego wyboru obejmujący treści określone w sylabusie.

Ćwiczenia – zaliczenie na ocenę, na które składa się ocena z kolokwium oraz ocena pracy studenta i jego aktywności w dyskusjach tematycznych.

Na podstawie oceny z egzaminu i oceny z ćwiczeń koordynator przedmiotu wystawia ocenę końcową z przedmiotu, na którą składa się w 50% ocena z egzaminu i w 50% ocena z ćwiczeń.

Procentowy zakres ocen z testu i kolokwium:

91%- 100% - bdb (5,0),

81% - 90% - db+ (4,5),
71% - 80% - db (4,0),
61% - 70% - dst+ (3,5),
51% - 60% - dst (3,0),
50% i poniżej - ndst (2,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykład	30 godzin
Ćwiczenia	30 godzin
Konsultacje	15 godzin
Studiowanie zadanych fragmentów literatury	30 godzin
Przygotowanie materiałów na zajęcia	10 godzin
Przygotowanie się do egzaminu	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	125
Punkty ECTS za przedmiot	5

Studia niestacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykład	16 godzin
Ćwiczenia	16 godzin
Konsultacje	15 godzin
Studiowanie zadanych fragmentów literatury	30 godzin
Przygotowanie materiałów na zajęcia	23 godzin
Przygotowanie się do egzaminu	25 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	125
Punkty ECTS za przedmiot	5

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Historia prawa
Nazwa w języku angielskim:		History of private Law
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Prawo
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Społecznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Jednolite studia magisterskie
Rok studiów:	I	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	5	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Bartosz Nowakowski, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr hab. Bartosz Nowakowski, prof. uczelni Dr hab. Andrzej Wrzyszczyk, prof. uczelni
Założenia i cele przedmiotu:		Prezentowanie źródeł i podstawowych instytucji prawa oraz ich ewolucji od starożytności do XX w., w celach historyczno-poznawczych oraz kształtowania umiejętności analizowania współczesnych relacji prawnych w kontekście historycznym.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna w pogłębiony sposób kierunki ewolucji prawa publicznego i prawa prywatnego w perspektywie historycznej.	K_W10, K_W11
W_02	Student zna najważniejsze fakty z zakresu historii prawa.	K_W08
W_03	Student zna historyczne źródła prawa i związki między organizacją państwową a źródłami prawa.	K_W03
W_04	Student potrafi określić kierunki ewolucji statusu prawnego jednostki.	K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu

		kierunko wego
U_01	Student potrafi analizować, selekcjonować i uogólniać informacje z zakresu historii prawa.	K_U06
U_02	Student potrafi przeprowadzić krytyczną analizę źródeł historycznych.	K_U05
U_03	Student potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu historii prawa.	K_U01
U_04	Student posiada umiejętność przygotowania wystąpienia ustnego na temat związany z historią państwa i prawa.	K_U14
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student jest przygotowany do wykorzystania wiedzy i umiejętności z zakresu historii prawa w pracy zawodowej.	K_K04
K_02	Student jest przygotowany do samodzielnego kształcenia w zakresie historii prawa.	K_K03
K_03	Student jest przygotowany do wykorzystywania wiedzy historycznej do realizacji projektów społecznych.	K_K07, K_K08
Forma i typy zajęć:	Wykład, ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Brak		
Treści modułu kształcenia:		
I. PRAWO W STAROŻYTNOŚCI		
1. Ogólne wiadomości o początkach prawa: pojęcie, geneza, prawo prymitywne.		
2. Prawa starożytnego Bliskiego Wschodu: Egipt, Mezopotamia, Persja, prawo hebrajskie.		
3. Systemy prawne państw śródziemnomorskich: prawo greckie (bez prawa rzymskiego).		
II. PRAWO W ŚREDNIOWIECZU		
1. System i źródła prawa sądowego:		
a) Ogólne wiadomości o prawie średniowiecznym;		
b) Źródła prawa u Germanów i w państwie frankońskim;		
c) Źródła prawa Italii;		

- d) Źródła prawa w Niemczech;
- e) Źródła prawa we Francji;
- f) Źródła prawa w Hiszpanii;
- g) Źródła prawa w Anglii;
- h) Źródła prawa Czech i Węgier;
- i) Źródła prawa na Rusi Kijowskiej i w Rosji.

2. Historia prawa prywatnego:

- a) Prawo prywatne w średniowieczu: prawo osobowe i rodzinne, prawo rzeczowe, zobowiązania, spadkobranie;
- b) Zmiany w prawie prywatnym - schyłek wieków średnich: wpływ prawa rzymskiego na rozwój prawa prywatnego, zmiany w prawie osobowym i rodzinnym, zmiany w prawie majątkowym.

3. Historia prawa karnego:

- a) Prawo karne w średniowieczu: prawo karne wczesnego średniowiecza, kierunki rozwoju średniowiecznego prawa karnego;
- b) Zmiany w prawie karnym przy schyłku wieków średnich na przykładzie prawa karnego Italii.

4. Historia postępowania sądowego:

- a) Proces sądowy w średniowieczu;
- b) Rozwój procesu u schyłku średniowiecza: proces cywilny, proces karny z uwzględnieniem postępowania inkwizycyjnego.

III. HISTORIA PRAWA NA ZIEMIACH POLSKICH

- 1. Ziemskie prawo prywatne w dawnej Polsce
- 2. Ziemski proces sądowy w dawnej Polsce
- 3. Prawo osobowe, małżeńskie i hipoteczne na centralnych ziemiach polskich w dobie zaborów
- 4. Próby kodyfikacji prawa w Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1918 - 1939 i ich wyniki

Literatura podstawowa:

A. Dziadzio, *Powszechna historia prawa*, Warszawa 2020

K. Sójka-Zielińska, *Historia prawa*, Warszawa 2022

Literatura dodatkowa:

T. Maciejewski, *Historia powszechna ustroju i prawa*, Warszawa 2015

J. Bardach, B. Leśnodorski, M. Pietrzak, *Historia ustroju i prawa polskiego*, (wszystkie wydania)

A. Korobowicz, W. Witkowski, *Historia ustroju i prawa polskiego (1772 - 1918)*, (wszystkie wydania)

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład, ćwiczenia

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów uczenia się z zakresu wiedzy przeprowadzana jest w trakcie pisemnego egzaminu sprawdzającego stopień opanowania przez studentów materiału wykładowego oraz wskazanych pozycji literatury.

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie umiejętności następuje w trakcie kolokwium oraz poprzez ocenę pracy studenta i jego aktywności w dyskusjach tematycznych.

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych następuje w trakcie wykładu poprzez ocenę systematyczności studenta i jego zaangażowania w trakcie zajęć.

Forma i warunki zaliczenia:

Wykład – egzamin pisemny obejmujący całość materiału określonego w sylabusie; test składający się z pytań zamkniętych i otwartych, jednokrotnego i wielokrotnego wyboru.

Ćwiczenia – zaliczenie bez oceny, na które składa się ocena pracy studenta i jego aktywności w dyskusjach tematycznych. W przypadku niezaliczenia ćwiczeń student nie zostaje dopuszczony do egzaminu.

Na podstawie oceny z egzaminu koordynator przedmiotu wystawia ocenę końcową z przedmiotu.

Procentowy zakres ocen z egzaminu i kolokwium:

91%-100%-bdb (5,0),

81%-90%-db+ (4,5),

71%-80%-db (4,0),

61%-70%-dst+ (3,5),

51%-60%-dst (3,0),

50% i poniżej - ndst (2,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Godziny kontaktowe, w tym:

75 godz. – 3 pkt. ECT

Wykłady

30 godz.

Ćwiczenia

30 godz.

Konsultacje

15 godz.

Praca własna studenta, w tym:

50 godz. – 2 pkt. ECTS

przygotowanie się do zajęć,

przygotowanie się do egzaminu,

studiowanie zalecanej literatury.	
Zajęcia o charakterze praktycznym	25 godz. - 1 pkt. ECTS
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	125 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	5
Studia niestacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe, w tym:	47 godz. – 1,88 pkt. ECTS
Wykłady	16 godz.
Ćwiczenia	16 godz.
Konsultacje	15 godz.
Praca własna studenta, w tym:	78 godz. – 3,12 pkt ECTS
przygotowanie się do zajęć,	
przygotowanie się do egzaminu,	
studiowanie zalecanej literatury.	
Zajęcia o charakterze praktycznym	25 godz. - 1 pkt. ECTS
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	125 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	5

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Logika prawnicza
Nazwa w języku angielskim:		Legal logic
Język wykładowy:		Polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Prawo
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Społecznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Jednolite studia magisterskie
Rok studiów:		1
Semestr:		1
Liczba punktów ECTS:		3
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Ks. dr Grzegorz Stolarski
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Ks. dr Marcin Bider
Założenia i cele przedmiotu:		<ul style="list-style-type: none"> • umiejętność wyodrębniania z wypowiedzi zdań w sensie logicznym, • znajomość funktorów prawdziwościowych i oceny ich wartości logicznej, • rozumienie przyczyn nieporozumień, • znajomość istoty wnioskowania dedukcyjnego i indukcyjnego, • znajomość lojalnych i nielojalnych sposobów dyskusowania.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna podstawowe pojęcia logiki.	K_W04
W_02	Student ma wiedzę o istocie funktorów prawdziwościowych.	K_W04
W_03	Student wie na czym polega wnioskowanie indukcyjne i dedukcyjne.	K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student umie odróżniać zdania w sensie logicznym od innych wypowiedzi.	K_U02
U_02	Student potrafi argumentować w dyskusji i wyłapywać u przeciwnika nielojalne chwytów erystyczne.	K_U13

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student potrafi podejmować racjonalne decyzje oraz logicznie argumentować swoje stanowisko.	K_K01
K_02	Ma świadomość konieczności permanentnego doskonalenia wiedzy w celu podnoszenia jakości myślenia logicznego	K_K07
Forma i typy zajęć:		Wykłady i ćwiczenia
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Brak		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Logika jako dziedzina wiedzy i podstawy metodologii nauk • Język jako system znaków • Nazwy i definicje • Zdanie. Gramatyka a logika. Rachunek zdań • Funktory prawdziwościowe • Od predykatów do zbiorów • Rachunek zdań, rachunek zbiorów. Sylogizmy w logice • Relacje w zdaniu - syntaktyka • Pytania i odpowiedzi. Logika algorytmów • Logika a język - mowa ludzka - wielość nieporozumień • Uzasadnianie bezpośrednie i zapośredniczone. Od logiki do symbolu • Wnioskowanie dedukcyjne i indukcyjne • Wnioskowanie a prawdopodobieństwo • Umiejętność przekonywania. Teorie argumentacji wobec logiki • Argumentacja w logice prawniczej • Resume wykładów 		
Literatura podstawowa:		
<ul style="list-style-type: none"> • S. Lewandowski, J. Malinowski, J. Petzel: Logika dla prawników. Słownik encyklopedyczny. Wyd. Lexis-Nexis, Warszawa, 2012, wyd. 2 • S. Lewandowski, H. Machińska, J. Malinowski, J. Petzel: Logika dla prawników. Podręcznik akademicki pod red. J. Malinowskiego, Wyd. Lexis-Nexis, Warszawa, 2010, wyd. 6 • A. Grzegorzczak. Logika popularna. Przystępny zarys logiki zdań. wyd. PWN, Warszawa, 2010. Wyd. 4 		
Literatura dodatkowa:		
<ul style="list-style-type: none"> • T. Kwiatkowski, Szkice z historii logiki ogólnej, wyd. DAIMONION, Lublin, 1993 • M. Zegarelli, Logika dla bystrzaków, wyd. Sensus 2018 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład problemowy.		

Ćwiczenia - dyskusja i rozwiązywanie zadań problemowych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych następuje na zaliczeniu i egzaminie pisemnym.

Forma i warunki zaliczenia:

Wykład – egzamin pisemny obejmujący całość materiału określonego w sylabusie.

Student otrzymuje zestaw trzech pytań. Odpowiedź niepełna – 1 pkt. Pełna – 2 pkt.

Ocena 3pkt – dost, 4 pkt – dost +, 5 pkt – dobry, 6 pkt - b.dobry

Ćwiczenia – zaliczenie na ocenę.

Na podstawie oceny z egzaminu i oceny z ćwiczeń koordynator przedmiotu wystawia ocenę końcową z przedmiotu, na którą składa się w 50% ocena z egzaminu i w 50% ocena z ćwiczeń.

Procentowy zakres ocen z egzaminu i kolokwium:

91%- 100% - bdb (5,0),

81% - 90% - db+ (4,5),

71% - 80% - db (4,0),

61% - 70% - dst+ (3,5),

51% - 60% - dst (3,0),

50% i poniżej - ndst (2,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe, w tym:	45 godz. – 1,8 pkt. ECTS
Wykłady	15 godz.
Ćwiczenia	15 godz.
Konsultacje	15 godz.
Praca własna studenta, w tym:	30 godz. – 1,2 pkt ECTS
przygotowanie się do zajęć,	
przygotowanie się do egzaminu i kolokwium,	
studiowanie zalecanej literatury,	
rozwiązywanie zadań problemowych.	
Zajęcia o charakterze praktycznym	0

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3
Studia niestacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe, w tym:	35 godz. – 1,4 pkt. ECTS
Wykłady	10 godz.
Ćwiczenia	10 godz.
Konsultacje	15 godz.
Praca własna studenta, w tym:	40 godz. – 1,6 pkt ECTS
przygotowanie się do zajęć,	
przygotowanie się do egzaminu i kolokwium,	
studiowanie zalecanej literatury,	
rozwiązywanie zadań problemowych.	
Zajęcia o charakterze praktycznym	0
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Przedsiębiorczość i gospodarka
Nazwa w języku angielskim:		Entrepreneurship and the economy
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Prawo
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Społecznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Jednolite studia magisterskie
Rok studiów:	I	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr Bartłomiej Suchodolski
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Bartłomiej Suchodolski Mgr Grzegorz Niedziółka
Założenia i cele przedmiotu:		<ul style="list-style-type: none"> • zapoznanie studentów z istotą, znaczeniem i czynnikami rozwoju przedsiębiorczości, • przekazanie studentom wiedzy dotyczącej form i zasad prowadzenia działalności gospodarczej, • nabycie przez studentów umiejętności opracowywania biznesplanu dla uruchamianej działalności gospodarczej, • nabycie przez studentów kompetencji z zakresu działań przedsiębiorczych, • nabycie przez studentów wiedzy z zakresu podstawowych teorii, koncepcji i kategorii ekonomicznych, • nabycie przez studentów umiejętności rozumienia zasad działania głównych podmiotów w systemie gospodarczym, • wykształcenie wśród studentów praktycznej umiejętności interpretacji zachodzących zjawisk ekonomicznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat istoty i roli przedsiębiorczości we współczesnej gospodarce oraz czynników determinujących jej rozwój.	K_W15

W_02	Student w stopniu pogłębionym zna organizacyjno-prawne formy prowadzenia działalności gospodarczej.	K_W07 K_W15
W_03	Student dysponuje pogłębioną wiedzą z zakresu źródeł finansowania działalności gospodarczej.	K_W07 K_W15
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi przeprowadzić procedurę uruchomienia własnej działalności gospodarczej.	K_U20
U_02	Student posiada umiejętność opracowania biznesplanu dla uruchamianej działalności gospodarczej.	K_U20
U_03	Student posiada umiejętność organizowania pracy zespołowej przy opracowywaniu projektów związanych z zakładaniem działalności gospodarczej.	K_U19
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student docenia znaczenie wiedzy dotyczącej zakładania, prowadzenia i rozwoju działalności gospodarczej. Ponadto rozumie konieczność samokształcenia w tym zakresie wynikającą ze zmienności otoczenia gospodarczego, finansowego, instytucjonalnego i prawnego.	K_K02 K_K03
K_02	Student wykazuje się przedsiębiorczością, kreatywnością i innowacyjnością w planowaniu tworzenia i rozwoju własnej działalności gospodarczej.	K_K06
K_03	Student potrafi podejmować racjonalne decyzje związane z uruchamianiem i rozwojem przedsiębiorstwa, mając na uwadze potrzeby otoczenia społecznego oraz wysoki poziom kultury procesów gospodarczych.	K_K01 K_K07 K_K08
Forma i typy zajęć:	Wykład i ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Brak		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Istota i pojęcie przedsiębiorczości oraz determinanty jej rozwoju. 2. Funkcjonowanie przedsiębiorcy w warunkach gospodarki rynkowej. 3. Czynniki produkcji w gospodarce. 4. Pojęcie i znaczenie kosztów w działalności gospodarczej. 5. Formy prowadzenia działalności gospodarczej. 6. Źródła finansowania działalności gospodarczej. 7. Procedura zakładania działalności gospodarczej. 8. Prowadzenie działalności gospodarczej w warunkach doskonałej i niedoskonałej konkurencji. 9. Rola państwa i jego organów oraz regulacje prawne w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej. 		

10. Marketing i zarządzanie marką przedsiębiorstwa.
11. Produkt krajowy brutto a produkt narodowy brutto.
12. Zatrudnienie i bezrobocie.
13. Inflacja i jej konsekwencje.
14. Pieniądz i system bankowy.
15. System podatkowy państwa.
16. Budżet państwa, deficyt budżetowy, dług publiczny.
17. Cykl koniunkturalny.
18. Globalizacja i światowy system gospodarczy.
19. Handel międzynarodowy oraz kursy walutowe.

Literatura podstawowa:

1. J. Musiałkiewicz, G. Kwiatkowski, *Podstawy przedsiębiorczości 2.0*, Ekonomik, Warszawa 2020.
2. M. Tokarski, A. Tokarski, J. Wójcik, *Biznesplan po polsku*, CeDeWu, Warszawa 2019.
3. K. Zięba, *Przedsiębiorczość*, CeDeWu, Warszawa 2016.
4. R. Milewski (red.), *Podstawy ekonomii*, PWE, Warszawa 2007.
5. R. Milewski, E. Kwiatkowski, *Podstawy ekonomii*, PWN, Warszawa 2013.

Literatura dodatkowa:

1. E. Grzegorzewska-Mischka, W. Wyrzykowski, P. Banasik, *Leksykon przedsiębiorczości, podstawowe pojęcia używane w obszarze przedsiębiorczości*, Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej, Gdańsk 2017.
2. B. Glinka, S. Gudkova, *Przedsiębiorczość*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2011.
3. M. Kostera, *O przedsiębiorczości historie niezwykle, studia przypadków z przedsiębiorczości humanistycznej*, Difin, Warszawa 2014.
4. P. Krugman, R. Wells, *Makroekonomia*, PWN, Warszawa 2012.
5. M. Rekowski, *Wprowadzenie do mikroekonomii*, Akademia, Poznań 2008.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykłady realizowane są metodą wykładu informacyjnego i problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych.

Ćwiczenia audytoryjne i warsztatowe z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych: analiza tekstów połączona z dyskusją, praca w grupach, rozwiązywanie zadań, burza mózgów, studia przypadków pozwalające na kształtowanie umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy teoretycznej.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie wiedzy jest przeprowadzana w trakcie pisemnego zaliczenia wykładów, które sprawdza stopień opanowania przez studentów materiału omówionego na zajęciach oraz wskazanych pozycji literatury.

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie umiejętności następuje poprzez ocenę projektu zespołowego i sposobu jego prezentacji oraz na podstawie oceny stopnia przygotowania do dyskusji tematycznych.

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych następuje w czasie ćwiczeń poprzez ocenę systematyczności studenta i jego zaangażowania w dyskusję oraz pracę zespołową.

Forma i warunki zaliczenia:

Wykład: zaliczenie z oceną

Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę, na które składa się ocena projektu zespołowego (80%) i aktywność studenta w trakcie zajęć (20%).

Procentowy zakres ocen z zaliczenia wykładów:

91 - 100% - bdb

81 - 90% - db+

71 - 80% - db

61 - 70% - dst+

51 - 60% - dst

50 - 0% - ndst

Punktowy zakres ocen z ćwiczeń:

27,5 - 30,0 pkt - bdb

24,5 - 27,0 pkt - db+

21,5 - 24,0 pkt - db

18,5 - 21,0 pkt - dst+

15,5 - 18,0 pkt - dst.

Na ocenę końcową z przedmiotu (wpisywaną do systemu USOS Web) w 50% wpływa wynik pisemnego zaliczenia wykładów oraz w 50% zaliczenie ćwiczeń.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Godziny kontaktowe, w tym:

60 godz. – 2,4 pkt. ECTS

Wykłady

30 godz.

Ćwiczenia

15 godz.

Konsultacje

15 godz.

Praca własna studenta, w tym:

15 godz. – 0,6 pkt. ECTS

przygotowanie się do ćwiczeń,

opracowanie projektu

studiowanie zalecanej literatury,

przygotowanie się do kolokwium.

Zajęcia o charakterze praktycznym

25 godz. - 1 pkt ECTS

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3
Studia niestacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe, w tym:	41 godz. – 1,64 pkt. ECTS
Wykłady	16 godz.
Ćwiczenia	10 godz.
Konsultacje	15 godz.
Praca własna studenta, w tym:	34 godz. – 1,36 pkt. ECTS
przygotowanie się do ćwiczeń,	
opracowanie projektu	
studiowanie zalecanej literatury,	
przygotowanie się do kolokwium.	
Zajęcia o charakterze praktycznym	25 godz. - 1 pkt ECTS
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Doktryny polityczno-prawne
Nazwa w języku angielskim:		Political and legal doctrines
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Prawo
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Społecznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Jednolite studia magisterskie
Rok studiów:	I	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr Jerzy Szukalski
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Jerzy Szukalski Mgr Tomasz Chmiel
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Celem głównym jest przybliżenie procesu rozwoju idei polityczno-prawnych.</p> <p>Celem szczegółowym jest dokonanie charakterystyki najważniejszych doktryn polityczno-prawnych występujących w cywilizacji zachodniej.</p> <p>Założeniem przedmiotu jest przekonanie, że "idee mają konsekwencje" zarówno dla życia społeczno-politycznego i ekonomicznego, jak i w szczególności prawa jako instrumentu realizacji poszczególnych idei.</p>
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student ma pogłębioną wiedzę w obszarze genezy i ewolucji doktrynalnych instytucji politycznych i prawnych.	K_W01, K_W03
W_02	Student zna w pogłębionym zakresie główne szkoły myśli filozoficznej oraz doktryny polityczne i prawne.	K_W07, K_W10
W_03	Student ma pogłębioną wiedzę w przedmiocie filozoficznych podstaw instytucji prawnych.	K_W08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego

U_01	Student potrafi dokonać identyfikacji programów politycznych i społecznych.	K_U06
U_02	Student potrafi dokonać oceny programów politycznych i społecznych.	K_U05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student prawidłowo identyfikuje i formułuje problemy natury moralnej i etycznej związane z głoszonymi hasłami programowymi, poszukując ich optymalnych rozwiązań.	K_K04
Forma i typy zajęć:	Wykład, ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Ogólna wiedza o społeczeństwie i prawie		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do historii doktryn politycznych i prawnych 2. Przedmiot historii doktryn politycznych i prawnych 3. Starożytny Bliski Wschód 4. Zarys myśli politycznej starożytnej Grecji 5. Filozofia polityczna Platona i Arystotelesa 6. Myśl hellenistyczna (cynizm, epikureizm, stoicyzm) 7. Doktryny polityczno-prawne starożytnego Rzymu 8. Myśl polityczno-prawna wczesnego chrześcijaństwa 9. Myśl polityczna św. Augustyna 10. Doktryny polityczno-prawne średniowiecza (Tomasz z Akwinu, Marsyliusz z Padwy, Wilhelm Ockham) 11. Doktryny polityczno-prawne Renesansu (N. Machiavelli, Erazm z Rotterdamu, T. Morus, J. Bodin, M. 12. Luter, J. Kalwin) 13. Doktryny polityczno-prawne XVII wieku (F. Bacon, Campanella, H. Grotius, S. Pufendorf, B. Spinoza, T. Hobbes, Locke) 14. Doktryny polityczno-prawne Oświecenia (Ch. de Montesquieu, J.-J. Rousseau, ideologia rewolucji francuskiej i amerykańskiej) 15. Konserwatyzm jako doktryna polityczno – prawna: E. Burke, teokraci, niemieccy romantycy i szkoła historyczna. 16. Rozwój liberalizmu w XIX i XX wieku. (B. Constant, A. de Tocqueville, J. Bentham, J.S.Mill). 17. Liberalna doktryna państwa prawnego 18. Socjalizm, anarchizm i socjaldemokracyzm 19. Doktryna społeczna Kościoła katolickiego 20. Nacjonalizm, faszyzm, nazizm, totalitaryzm 21. Zarys teorii i filozofii prawa XX w. 22. Współczesne doktryny polityczno-prawne 		

Literatura podstawowa:

H. Izdebski, Doktryny polityczno-prawne. Fundamenty współczesnych państw, Warszawa 2015

A. Sylwestrzak, Historia doktryn politycznych i prawnych, Warszawa 2015

Literatura dodatkowa:

J. Baszkiewicz, F. Ryszka, *Historia doktryn politycznych i prawnych*, Warszawa 1984.

S. Filipowicz i inni (red.), *Historia idei politycznych. Wybór tekstów*, t. I-II, Warszawa 2002 (lub nowsze)

H. Olszewski, M. Zmierczak, *Historia doktryn politycznych i prawnych*, Poznań 1994 (lub nowsze)

Z. Rau i inni, *Doktryna Polaków. Klasyczna filozofia polityczna w dyskursie potocznym*, Łódź-Warszawa 2018

L. Strauss, J. Cropsey (red.), *Historia filozofii politycznej. Podręcznik*, Warszawa 2010

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład z elementami konwersatorium, omówienie zagadnień zgodnie z treścią sylabusu przedmiotu.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiąganym przez studenta:

Weryfikacja efektów uczenia się jest przeprowadzana w trakcie kolokwium zaliczeniowego.

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie umiejętności następuje na podstawie oceny stopnia przygotowania do dyskusji tematycznych.

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych następuje poprzez ocenę udziału studenta w zajęciach i jego zaangażowania w dyskusję.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną, której podstawę stanowi wynik kolokwium zaliczeniowego (forma pisemna, 15 pytań testowych).

Procentowy zakres ocen z kolokwium zaliczeniowego:

91% - 100% - bdb (5,0),

81% - 90% - db+ (4,5),

71% - 80% - db (4,0),

61% - 70% - dst+ (3,5),

51% - 60% - dst (3,0),

50% i poniżej - ndst (2,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Godziny kontaktowe, w tym:

60 godz. – 2,4 pkt. ECTS

Wykłady

30 godz.

Ćwiczenia

15 godz.

Konsultacje	15 godz.
Praca własna studenta, w tym:	15 godz. – 0,6 pkt. ECTS
przygotowanie do zajęć	5
przygotowanie do kolokwium	5
studiowanie zalecanej literatury	5
Zajęcia o charakterze praktycznym	0
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3
Studia niestacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe, w tym:	41 godz. – 1,64 pkt. ECTS
Wykłady	16 godz.
Ćwiczenia	10 godz.
Konsultacje	15 godz.
Praca własna studenta, w tym:	34 godz. – 1,36 pkt. ECTS
przygotowanie do zajęć	10
przygotowanie do kolokwium	10
studiowanie zalecanej literatury	14
Zajęcia o charakterze praktycznym	0
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Technologia informacyjna
Nazwa w języku angielskim:		Information Technology
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Prawo
Jednostka realizująca:	Instytut Informatyki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Jednolite studia magisterskie
Rok studiów:	I	
Semestr:	1	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr Agnieszka Skulimowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Waldemar Wysocki Dr Dariusz Ruciński Mgr inż. Maciej Nazarczuk
Założenia i cele przedmiotu:		Korzystanie z terminologii, sprzętu, oprogramowania i metod technologii informacyjnej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna pojęcia związane z użytkowaniem komputerów, systemem operacyjnym, pakietem biurowym: edytorem tekstu, arkuszem kalkulacyjnym, prezentacją multimedialną, bazą danych. Ma wiedzę z zakresu funkcjonowania lokalnej i globalnej sieci komputerowej, usług dostępnych w Internecie, przygotowywania stron WWW, zna podstawy języka HTML.	K_W03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student poprawnie używa komputera do tworzenia dokumentów. Potrafi wykorzystać arkusz kalkulacyjny do przeprowadzania powtarzalnych obliczeń: opracowywania prognoz, sporządzania tabel, wykresów.	K_U19
U_02	Student posługuje się arkuszem kalkulacyjnym do wyszukiwania i gromadzenia danych związanych z wykonywanym zawodem. Tworzy i wykorzystuje systemy baz danych do organizowania dużych zasobów danych, umożliwiając szybki i łatwy dostęp do nich. Korzysta z różnych narzędzi, przygotowując multimedialną prezentację. Umie korzystać z sieci	K_U19

	Internet do pozyskiwania informacji i szybkiego komunikowania się z innymi użytkownikami komputerów. Potrafi przygotować własną stronę WWW i zamieścić ją na serwerze.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość roli i miejsca technologii informacyjnej w pracy zawodowej, własnych ograniczeń, potrzeby dokształcania i samodoskonalenia.	K_K02, K_K05
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia laboratoryjne	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność korzystania w zakresie podstawowym z obsługi komputera, korzystanie z aplikacji biurowych objętych programem nauczania w szkole średniej w zakresie podstawowym.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>1. Internet - ogólna charakterystyka sieci. Programy antywirusowe i zagrożenia w Internecie. Zaawansowane metody wyszukiwania informacji. Zarządzanie informacją (zapisywanie, odczytywanie). Licencje Creative Commons. Korzystanie z baz własnych UPH (biblioteka).</p> <p>2. Usługi w sieci Internet: WWW, poczta elektroniczna, FTP. Zarządzanie swoimi plikami na serwerze. Praca w „chmurze”.</p> <p>3. Praca z systemem operacyjnym Windows. Sposób przedstawiania informacji: liczba, znak, tekst, obraz, dźwięk. Zaawansowane operacje plikowe, praca z archiwami (rozpakowywanie archiwów, tworzenie własnych archiwów). Praca z siecią komputerową (udostępnianie danych sieciowych, zabezpieczanie danych). Używanie dostępnych narzędzi Windows pozwalających na usprawnienie pracy systemu.</p> <p>4. Redagowanie dokumentów: wpisywanie, poprawianie, korekta, autokorekta, formatowanie, umieszczanie obiektów w tekście, listy, nagłówki, sekcje, numerowanie stron, podgląd wydruku. Korespondencja seryjna.</p> <p>5. Operacje zaawansowane: tabele, edytor równań matematycznych i chemicznych, tabulatory, kolumny, style i szablony, makra.</p> <p>6. Praca z wielostronicowymi dokumentami: przypisy, zakładki, hiperłącza, spisy treści, bibliografia, indeksy, spisy rysunków itd.</p> <p>7. Tworzenie prezentacji multimedialnych: Zasady projektowanie prezentacji. Grafika, dźwięk, animacja elementów, dodawanie hiperłączy, wykresy, wzorce dla prezentacji, szablony prezentacji, organizacja pokazu, prezentacja automatyczna. Zapis prezentacji w różnych formatach.</p> <p>8. Arkusze kalkulacyjne: typy danych, operatory, wyrażenia arytmetyczne, wyrażenia logiczne i tekstowe, argumenty funkcji, wartość funkcji, wyodrębnianie parametrów w rozwiązaniach zadań, sposoby adresowania, formuły, wbudowane funkcje, wypełnianie automatyczne, formatowanie komórek i zakresów, wykres XY.</p> <p>9. Zaawansowane operacje w arkuszu kalkulacyjnym: funkcje decyzyjne, matematyczne, finansowe, statystyczne, tekstowe. Podsumowania w arkuszu - sumy pośrednie. Arkusz kalkulacyjny, jako prosta baza danych - formularz, wyszukiwanie, filtrowanie, sortowanie wielopolowe. Tworzenie raportów – tabele i wykresy przestawne.</p>		

10. Podstawy pracy w bazie danych: ogólna charakterystyka aplikacji bazodanowych, tworzenie tabel, formularz dla jednej tabeli, raporty, praca z wieloma tabelami, relacje między tabelami, kwerendy wybierające i aktualizujące, pola obliczeniowe w kwerendach.

11. Przetwarzanie obrazów i tekstów: Adobe Photoshop. Importowanie zdjęć do pliku. Autokorekta, poziomy, histogram. Podstawowe narzędzia programu: kadrowanie, lasso, różdżka, gumka, przesunięcie, dodawanie tekstu. Wybrane opcje narzędzi. Warstwy. Wielkość zdjęcia, zapis.

12. Praca z plikami dźwiękowymi w programie Audacity. Paski: kontrolny, miernika, edycji, miksera. Panel kontrolny. Wbudowane generatory. Wybrane efekty typu: normalizacja, odszumiacz, echo, kompresor, narastanie poziomu, wyciszanie, wzmacnianie, zmiana prędkości, tempa, wysokości itd. Nagrywanie własnej audycji, zapisywanie jej i eksportowanie.

13. Pinnacle Studio Plus. Bezpośredni przekaz z kamery cyfrowej na dysk komputera. Montaż materiału wideo (zmiana kolejności scen, odrzucenie nieprzydatnych fragmentów). Dodawanie: przejść, tytułów, grafiki, obrazu w obrazie, kluczowania kolorem, efektów dźwiękowych, podkładu muzycznego. Zapisywanie filmu.

14. Tworzenie strony internetowej: formatowanie tekstu, hiperłącza, rozmieszczanie grafiki, tabele, zagnieżdżanie tabel. Wykorzystanie narzędzi Word, Front Page, kreatorów stron do tworzenia własnych witryn internetowych. Podstawy HTML.

Literatura podstawowa:

B. Danowski, *Tworzenie stron WWW w praktyce*, Wydawnictwo HELION, Gliwice 2007
J. Preppernau, J. Cox, *Microsoft Office PowerPoint 2007. Krok po Kroku*, Wydawnictwo RM, 2007
A. Skulimowska, *Technologia informacyjna. Word 2007*, Wydawnictwo UPH, Siedlce 2013
A. Skulimowska, *Technologia informacyjna. Excel 2017*, Wydawnictwo UPH, Siedlce 2017
M. Sławik M., *Microsoft Office Access 2007 dla każdego*, Videograf Edukacja, 2007

Literatura dodatkowa:

C. Frye, *Microsoft Excel 2007. Krok po Kroku*, Wydawnictwo RM, 2007
M. Kolberg, *Excel w firmie. Przykłady zastosowań*, Wydawnictwo Robomatic, Wrocław 2001
M. Kopertowska-Tomczak, *Word 2007. Ćwiczenia*, PWN, 2009
M. Kopertowska-Tomczak, *Excel 2007. Ćwiczenia*, PWN, 2011
T. Negrino, *Prezentacje w PowerPoint 2007 PL*, Helion, 2008
D. Mendrala, M. Szeliga, *Access 2007 PL. Kurs*, Helion, 2007
K. Pikoń, *ABC Internetu*, Wydawnictwo Helion, 2006

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia laboratoryjne (zajęcia indywidualne i grupowe) z wykorzystaniem technik multimedialnych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Postępy studentów w zakresie osiągnięcia efektów uczenia się są systematycznie sprawdzane w trakcie ćwiczeń laboratoryjnych, a także podczas oceny samodzielnego projektu (prezentacji, strony internetowej).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: spełnienie każdego z trzech niżej opisanych warunków:

- 1) uzyskanie, co najmniej 66 punktów na podstawie ocen cząstkowych uzyskanych za poszczególne zajęcia;
- 2) uzyskanie, co najmniej 36 punktów za samodzielne przygotowanie projektu;
- 3) uzyskanie łącznie, co najmniej 102 punktów ze wszystkich form zaliczenia.

Przedział punktacji 0-101, 102-121, 122-141, 142-161, 162-181, 182-200

Ocena 2,0, 3,03,54,04,55,0

Poprawy:

W przypadku nieobecności usprawiedliwionej możliwość realizacji zadań w innym terminie, w czasie konsultacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe, w tym:	50 godz. – 2 pkt. ECTS
Ćwiczenia laboratoryjne	30 godz.
Konsultacje	20 godz.
Praca własna studenta, w tym:	25 godz. – 1 pkt. ECTS
przygotowanie się do zajęć,	
przygotowanie projektu,	
studiowanie zalecanej literatury.	
Zajęcia o charakterze praktycznym	0
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3

Studia niestacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe, w tym:	38 godz. – 1,52 pkt. ECTS
Ćwiczenia laboratoryjne	18 godz.
Konsultacje	20 godz.
Praca własna studenta, w tym:	37 godz. – 1,48 pkt. ECTS
przygotowanie się do zajęć,	
przygotowanie projektu,	

studiowanie zalecanej literatury.	
Zajęcia o charakterze praktycznym	25 godz. - 1 pkt. ECTS
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Łacińska terminologia prawnicza
Nazwa w języku angielskim:		Latin Legal Terms
Język wykładowy:		Polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Prawo
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Społecznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Jednolite studia magisterskie
Rok studiów:		I
Semestr:		1
Liczba punktów ECTS:		2
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Ks. dr Marcin Bider
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Ks. dr Marcin Bider
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Wykształcenie u studentów umiejętności samodzielnego tłumaczenia prawniczych tekstów łacińskich z wykorzystaniem zdobytych wiadomości gramatycznych i w oparciu o słowniki łacińsko-polskie. Opanowanie podstawowego zasobu słownictwa niezbędnego przy wszelkiego rodzaju pracach tłumaczeniowych ze szczególnym uwzględnieniem łacińskiej terminologii prawniczej.</p> <p>Znajomość sentencji i zwrotów łacińskich prawniczych oraz ich umiejętne wykorzystywanie w określonych sytuacjach.</p>
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna w sposób pogłębiony terminologię z obszaru nauk prawnych	K_W02
W_02	Student rozumie znaczenie łacińskich terminów i paremii prawniczych, ich powiązanie z historyczną ewolucją prawa ustrojowego i sądowego	K_W03
W_03	Student zna metodę analizy językowej dawnych i współczesnych tekstów	K_W04

	prawniczych	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student rozumie i poprawnie stosuje łacińskie paremie oraz zwroty prawnicze	K_U01
U_02	Student poprawnie formułuje wypowiedzi w języku prawnym oraz prawniczym, z wykorzystaniem elementów łacińskiej terminologii prawniczej	K_U07
U_03	Student dla celów interpretacji łacińskich paremii prawniczych potrafi wykorzystywać orzecznictwo, literaturę prawniczą oraz informacje zgromadzone w informatycznych bazach danych	K_U02
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student rozumie potrzebę dalszego, samodzielnego kształcenia się w zakresie łacińskiej terminologii prawniczej oraz w zakresie gramatyki łacińskiej w celu właściwego tłumaczenia i rozumienia tekstów	K_K02
K_02	Student ma świadomość wpływu rzymskiego prawa, kultury starożytnej Grecji i Rzymu na kształtowanie się pojęć i instytucji współczesnego prawa europejskiego oraz na kształtowanie się i rozwój współczesnych języków i kultury europejskie	K_K08
K_03	Student chroni i przekazuje europejskie dziedzictwa prawne zawarte w łacińskich terminach i paremiach prawniczych	K_K07
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość gramatyki polskiej		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Alfabet i zasady wymowy oraz akcentowania wyrazów w języku łacińskim • Wprowadzenie do przedmiotu: Znaczenie języka łacińskiego jako prawniczej lingua franca świata starożytnego, czasów średniowiecza i czasów nowożytnych • Historia formowania się języka łacińskiego, w tym w szczególności łacińskiego języka prawnego i prawniczego, w starożytności, średniowieczu, renesansie 		

- Paremie, maksymy, zwroty, definicje i ich miejsce w instrumentarium prawnika; cel wykorzystywania terminów i paremii; przykłady wykorzystania w orzecznictwie sądów polskich, sądów międzynarodowych
- Pojęcia IUS i LEX: znaczenie dychotomii dla tworzenia, stosowania, wykładni prawa, oraz obowiązywania i przestrzegania prawa
- Paremie łacińskie z zakresu ogólnych nauk prawnych, filozofii i teorii prawa
- Paremie łacińskie z zakresu prawa prywatnego: prawo osobowe i małżeńskie
- Paremie łacińskie z zakresu prawa prywatnego: prawo spadkowe
- Paremie łacińskie z zakresu prawa prywatnego: prawo rzeczowe
- Paremie łacińskie z zakresu prawa prywatnego: czynności prawne i prawo zobowiązań
- Paremie łacińskie z zakresu prawa procesowego
- Paremie i maksymy jako składnik jurystycznego dyskursu argumentacyjnego: czyli o topikach prawniczych
- Podstawowe terminy i zwroty łacińskie w językach obcych, które swoje źródło mają w terminach łacińskich
- Podstawowe terminy i zwroty łacińskie w językach obcych, które swoje źródło mają w terminach łacińskich
- Język łaciński jako prawnicza lingua franca współczesności: współczesne rozważania na temat łaciny w świetle tendencji unifikacyjnych na poziomie europejskim

Literatura podstawowa:

- E. Gajda (red.), Łacińska terminologia prawnicza: „ignorantia iuris nocet”, Wydawnictwo Dom Organizatora, Toruń 2014
- M. Kuryłowicz, Słownik terminów, zwrotów i sentencji prawniczych łacińskich oraz pochodzenia łacińskiego, Wolters Kluwer, Warszawa 2017
- J. Zajadło (red.), Łacińska terminologia prawnicza, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2013
- W. Wołodkiewicz, J. Krzynówek (red.), Łacińskie paremie w europejskiej kulturze prawnej i orzecznictwie sądów polskich, Liber, Warszawa 2001
- J. Rezler, Język łaciński dla prawników, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007
- J. Sondel, Słownik łacińsko-polski dla prawników i historyków, Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych Universitas, Kraków 2003
- J. Pieńkos (red.), Rzymska myśl prawnicza: aforyzmy, przysłowia, Infor, Warszawa 2001

Literatura dodatkowa:

- Kacprzak, J. Krzynówek, W. Wołodkiewicz, „Regulae iuris”. Łacińskie inskrypcje na kolumnach Sądu Najwyższego Rzeczypospolitej Polskiej, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2001
- P. Świącicka, „Latina lingua” czyli co to znaczy dla prawników? Księgarnia Akademicka, Kraków 2014
- K. Burczak, A. Dębiński, M. Jońca (red.), Łacińskie sentencje i powiedzenia prawnicze, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2007
- W. Mikołajczak, Łacina w kulturze polskiej, Wydawnictwo Dolnośląskie, Wrocław 2005
- S. Wilczyński, E. Pobiedzińska, A. Jaworska (red.), Portalatino novissima: język łaciński i kultura antyczna, PWN Wydawnictwo Szkolne, Warszawa 2012
- J. Sondel, Przedmowa do: Słownik łacińsko-polski dla prawników i historyków, Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych Universitas, Kraków 2003
- J. Sondel, Z rozważań o łacińsko-polskiej terminologii i leksykografii prawniczej, /w:/ K. Iwanicka, M. Skowronek, K. Stembrowicz (red.), Parlament, prawo, ludzie. Studia ofiarowane Profesorowi Juliuszowi Bardachowi w sześćdziesięciolecie pracy twórczej, Wydawnictwo Sejmowe, Kancelaria Sejmu, Warszawa 1996, s. 267–272

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia przedmiotowe, praca w grupach, metoda aktywizująca, rozwiązywanie problemów praktycznych

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów uczenia się z zakresu wiedzy przeprowadzana jest w trakcie kolokwium pisemnego.

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie umiejętności następuje w trakcie ćwiczeń poprzez ocenę ustnych i pisemnych zadań praktycznych. Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych następuje na podstawie przygotowania do zajęć, aktywności na zajęciach i w grupach oraz kolokwium zaliczeniowego

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na ocenę, na które składa się ocena z kolokwium oraz ocena aktywności studenta w trakcie rozwiązywania zadań praktycznych.

Procentowy zakres ocen z kolokwium:

91%-100% - bdb (5,0),

81%-90% - db+ (4,5),

71%-80% - db (4,0),

61%-70% - dst+ (3,5),

51%-60% - dst (3,0),

50% i poniżej - ndst (2,0).

Ocena końcowa z przedmiotu uwzględnia: wyniki kolokwium - 70%, ocenę aktywności studenta w trakcie zajęć - 30%.

Bilans punktów ECTS:**Studia stacjonarne**

Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe	45 godz.
ćwiczenia	30 godz.
konsultacje	15 godz.
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, przygotowanie się do kolokwium, studiowanie zalecanej literatury	5 godz.
Zajęcia o charakterze praktycznym	25 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2

Studia niestacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Godziny kontaktowe	31 godz.
ćwiczenia	16 godz.
konsultacje	15 godz.
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, przygotowanie się do kolokwium, studiowanie zalecanej literatury	19 godz.
Zajęcia o charakterze praktycznym	25 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2